

232.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o rozgraniczeniu obowiązków opiekuńczych związków komunalnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Obowiązkiem gmin wiejskich i miejskich jest bezpośrednio wykonywanie opieki społecznej, polegającej na udzielaniu poszczególnych świadczeń, wymienionych w art. 3 ustawy z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726), bądź w naturze bądź w postaci zasiłków pieniężnych.

Art. 2. Powiatowe związki komunalne oraz miasta, wydzielone z powiatowego związku komunalnego, obowiązane są zorganizować i prowadzić zakłady opieki nad matką i dzieckiem, nad sierotami oraz nad starcami i niezdolnymi do pracy.

Art. 3. Gminy wchodzące w skład powiatowego związku komunalnego mogą prowadzić zakłady wymienione w art. 2, o ile wymagać tego będą warunki życiowe ludności oraz liczba potrzebujących opieki zakładowej.

Art. 4. Na wniosek wydziału powiatowego wojewoda, z którym w tym względzie współdziała z głosem stanowczym wydział wojewódzki, może zobowiązać gminę, wchodzącą w skład powiatowego związku komunalnego, do prowadzenia jednego lub więcej zakładów wymienionych w art. 2, o ile liczba potrzebujących opieki zakładowej w gminie wynosi co najmniej połowę liczby osób, korzystających z opieki zakładowej tej samej kategorii w zakładach powiatowego związku komunalnego, przyczem powiatowy związek komunalny obowiązany jest udzielić gminie na zorganizowanie zakładu niezbędnej pomocy materialnej.

Postanowienie powyższe nie uwalnia powiatowego związku komunalnego od obowiązku prowadzenia zakładów tej samej kategorii.

Art. 5. Wojewódzkie związki komunalne, a do czasu ich wprowadzenia międzykomunalne związki powiatów i miast wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, obowiązane będą zorganizować i prowadzić zakłady dla poszczególnych kategorii dzieci i dorosłych, wymagających opieki specjalnej.

Art. 6. Powiatowe związki komunalne i miasta wydzielone z powiatowych związków komunalnych mogą się łączyć w związki międzykomunalne celem prowadzenia zakładów wymienionych w art. 5 na zasadach ustalonych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. Obowiązek prowadzenia zakładów wymienionych w art. 2 i 5 odnosi się również do m. st. Warszawy.

Art. 8. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia określi szczegółowo zakłady, jakie w myśl art. 2 niniejszego rozporządzenia mają zorganizować i prowadzić powiatowe związki komunalne i miasta z nich wydzielone, oraz zakłady, jakie w myśl art. 5 niniejszego rozporządzenia mają zorganizować i prowadzić wojewódzkie związki komunalne, tudzież określi sposób ustalenia liczby miejsc w zakładach oraz wyznaczy terminy zorganizowania poszczególnych kategorii zakładów, nadto określi koszty, jakie gminy obowiązane są zwracać związkom komunalnym wyższego rzędu z tytułu opieki zakładowej za osoby posiadające w tych gminach prawo do opieki społecznej.

Art. 9. Za miasta wydzielone z powiatowych związków komunalnych w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy uważać te miasta, które, według ostatniego urzędowego spisu ludności, liczą więcej niż 25.000 mieszkańców.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województw pomorskiego, poznańskiego i śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Mcyszczewicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romochi*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

233.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o poddaniu Kapitanatu Portu Morskiego w Tczewie kompetencji Urzędu Marynarki Handlowej w Gdyni i uregulowaniu innych spraw, związanych z żegluga morską w porcie tczewskim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Kapitanat Portu Morskiego w Tczewie podlega Urzędowi Marynarki Handlowej w Gdyni. Do zakresu działania Kapitanatu Morskiego w Tczewie należą wszystkie sprawy, związane z bezpieczeństwem statków morskich, zawijających do portu i wychodzących z portu, oraz pobieranie opłat portowych.

Organizację Kapitanatu Portu określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Granice terytorjalne portu morskiego w Tczewie ustali rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych.

Art. 3. Polskie statki handlowe morskie mogą być zarejestrowane w rejestrze statków przy sądzie powiatowym w Wejherowie jako przynależne do portu morskiego w Tczewie jako do portu ojczystego w myśl przepisów rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 18 stycznia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Spraw Wojskowych, w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 58).

Art. 4. Do portu morskiego w Tczewie nie ma zastosowania ustawa z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764).

W porcie tym pobierane będą specjalne opłaty portowe, które ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a które nie mogą być wyższe od opłat, ustanowionych powołaną ustawą.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i z Ministrem Komunikacji oraz z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

234.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

w sprawie likwidacji Skarbu Narodowego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Skarb Narodowy, utworzony na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1921 r. o Skarbie Narodowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 692), ulega zlikwidowaniu na zasadach, ustalonych w poniższych artykułach.

Art. 2. Całkowity majątek Skarbu Narodowego według jego stanu w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem przedmiotów, podpadających pod postanowienia art. 4, realizuje się na gotówkę w sposób, przez Ministra Skarbu uznany za najkorzystniejszy, przyczem zastrzega się Bankowi Polskiemu prawo pierwszeństwa do nabycia kruszców szlachetnych, nadających się dla potrzeb emisyjnych i monetarnych.

Art. 3. Gotowizna, uzyskana z dokonanej w myśl art. 2 realizacji, winna być w całości przekazana na rzecz Biblioteki Narodowej.

Również na rzecz Biblioteki Narodowej winna być przekazana niezwłocznie gotowizna, wchodząca w skład majątku Skarbu Narodowego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, po zarezerwowaniu z tej gotowizny niezbędnych kwot na cele, przewidziane w art. 6.

Art. 4. Stanowiące własność Skarbu Narodowego przedmioty o znaczeniu archeologicznym, historycznym lub artystycznym, nadające się do przechowywania w zbiorach publicznych, przekazuje się bezpłatnie Zbiorom Państwowym.

Monety i medale o znaczeniu numizmatycznym również bezpłatnie oddaje się do zbiorów numizmatycznych Mennicy Państwowej.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja Skarbu Narodowego, powołana do zarządzania Skarbem Narodowym ustawą z dnia 15 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 692), ogranicza swoją działalność do następujących czynności:

- 1) sporządzenia inwentarza i oszacowania majątku Skarbu Narodowego;
- 2) przyznania żetonów i wystawienia odnośnych dyplomów osobom, zasłużonym w akcji na rzecz Skarbu Narodowego;
- 3) przekazania Ministerstwu Skarbu wszystkich aktów i dokumentów, dotyczących zarządu Skarbem Narodowym;
- 4) opublikowania sprawozdania ze swej działalności.

Po ukończeniu powyższych czynności Komisja Skarbu Narodowego automatycznie rozwiązuje się.